

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 894/2024
09.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Владиславе Милићевић, Татјане Миљун и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „А1 Србија“ доо Београд, кога заступа пуномоћник Јован Јеремић, адвокат из ... , против туженог „Royal Jewels“ доо Суботица, кога заступа пуномоћник Коста Јолић, адвокат из ... , ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3796/22 од 23.05.2024. године, у седници већа одржаној 09.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3796/22 од 23.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Суботици П 101/2021 од 03.03.2022. године делимично је остало на снази решење о извршењу јавног извршитеља Товаришић Бојана Иивк 130/21 од 18.03.2021. године у делу у коме је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 161.113,09 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене износе као у ставу I изреке. У ставу II укинута је решење о извршењу јавног извршитеља у делу у коме је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 59.658,37 динара са законском затезном каматом од 23.10.2020. године па до исплате, као и законском затезном каматом на појединачне износе дуга, као у овом ставу изреке. У ставу III одлука о трошковима извршења из решења о извршењу је укинута па је тужени обавезан да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 91.308,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3796/22 од 23.05.2024. године, у ставу I изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Суботици у ставу I изреке и у делу става III изреке, којим је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.308,00 динара. У ставу II одбијена је жалба туженог и потврђено решење о принудној наплати судске таксе Привредног суда у Суботици П 101/21 од 21.03.2024. године, у ком делу

другостепена пресуда није предмет одлучивања у ревизијском поступку. У ставу III одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, у делу којим је одлучено о жалби туженог изјављеној на првостепену пресуду Привредног суда у Суботици, тужени је изјавио ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, указујући да је побијаним пресудама туженом повређено право на једнаку законску заштиту и право на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава РС.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, између тужиоца и туженог је раскинут Уговор о преносу уговора о претплатничком односу, кривицом тужиоца који није измиривао обавезе по том уговору, па је тужиоцу досуђен тражени износ по неплаћеним рачунима на име месечне претплате, износ на име неплаћених месечних рата за уређај који је туженом предат по основу уговора и износ накнаде штете због неизвршења уговорних обавеза, у висини преосталих месечних претплата по закљученом уговору. Одлуке нижестепених судова засноване су на утврђеној чињеници да су тужилац и тужени били у уговорном односу по основу ког тужилац потражује утужени износ и да је тај уговор у име туженог закључило овлашћено лице, док је висина потраживања утврђена економско-финансијским вештачењем. Ревизијом туженог оспорава се утврђено чињенично стање, указивањем да парничне странке нису биле у уговорном односу и да уговор није закључен од стране овлашћеног лица на страни туженог, оспорава се садржина уговорног односа парничних странака у смислу да је требало да буде продужен претплатнички однос по раније закљученим уговорима, а не са измењеним условима, као и утврђена висина потраживања. Ревизија предвиђена одредбом члана 404. став 1. ЗПП не може да се изјави због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, нити због погрешне примене материјалног права базиране на чињеницама специфичним и карактеристичним за један конкретан поступак. Погрешна примена материјалног права мора бити таква да захтева разматрање одређеног правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а у циљу уједначавања судске праксе о том правном питању или новог тумачења права. Како то није конкретан случај, Врховни суд се није упуштао у разматрање изнетих ревизијских навода туженог с обзиром да исти не могу бити предмет одлучивања у ревизијском поступку по основу одредбе члана 404. ЗПП.

Како се ревизијом туженог на указује на конкретне разлоге за одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Привредним споровима мале вредности, сходно одредби члана 487. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 220.771,46 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у предметном привредном спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић